

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Karsay Zsófia ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** a Dr. Horváth Csaba ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) **I.r. és II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) **II. r. alperes** ellen kegyeleti jogsértés megállapítása iránt a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt 2007. szeptember 5. napján kelt P.20.138/2007/10.számú ítélete ellen az alperesek részéről 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés, valamint a felperes részéről Pf.3.sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az I.- II. r. alperes 15 napon belül egyetemlegesen megfizetni a felperes részére 7.000.- (Hétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes kegyeleti jogát azzal a magatartással, hogy néhai "A" síremlékén nem tüntették fel az elhunyt teljes nevét.

Kötelezte az alpereseket, hogy 60 nap alatt "A" **Helység 1** temetőben elhelyezett síremlékén levő sírfeliratot saját költségükön egészítsék ki "B" felirattal.

Kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a felperes részére 15.000.- Ft perköltség, az állam javára 21.000.- Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a meghalt személy emlékének sérelme a hozzátartozók kegyeleti jogainak a sérelmét jelenti, melynek orvoslása végett a hozzátartozók léphetnek fel.

A közeli hozzátartozók fogalmába tartozik, a meghalt személy házastársa, vagyis jelen per felperese, és az elhunyt egyeneságbeli rokonai, azaz az alperesek, ebből következően a felek kegyeleti jogosultnak minősülnek. A kegyeleti jogosultak pedig egymástól függetlenül is tehetnek a kegyeleti jog rendeltetésszerű gyakorlása körében érvényes intézkedéseket, azonban fokozott jelentősége van a kegyeleti jogosultak együttműködésének. Egyik jogosult sem tehet olyan intézkedéseket, amelyek sértik a többi kegyeleti jogosult jogait, illetve méltánylást érdemlő érdekeit.

Kiemelte, miszerint irreleváns a kegyeleti jogsértés megítélése körében az, hogy a temetkezési hely felett az rendelkezik, aki megváltotta, a sírkövet állította, viszont ha bármilyen változást kíván eszközölni valamelyik kegyeleti jogosult, ahhoz a kegyeleti jogosultak együttműködése szükséges. Jelen perben az alperesek részéről ezen egyeztetésre nem került sor, a perbeli síremlék saját költségükön való felállításakor nem tettek eleget együttműködési kötelezettségüknek. Az együttműködési kötelezettség megsértését nem menti az a körülmény, hogy a felek között a halálesetet követő vagyoni vita miatt a viszony megromlott, illetve irreleváns az a tény is, hogy a kegyeleti szokásoknak megfelelően gránitból készült síremlék költségeit az alperesek viselték.

Az elhunyt a felperessel való házasságkötésekor a felperes nevét felvette, és házassági életközösségük fennállása alatt mindvégig, egészen az elhunyt házastárs halálának időpontjáig a néhai nem születési nevét, hanem asszonynevét, azaz "A" nevet használta, nevének megváltoztatását nem kezdeményezte. Az eljárás során az alperesek sem vitatták, hogy a teljes név az elhunyt által hivatalosan, a halála időpontjában is viselt név volt. A házasságban viselt néven került **Helység 1-en** eltemettetésre, néhai "A" fafejfán is e név került feltüntetésre.

A megyei bíróság álláspontja szerint a gránit sírkövön feltüntetett sírfelirat nem felel meg az általánosan elfogadott társadalmi szokásoknak és az általános érvényű temetkezési szokásoknak, mivel sérti a felperes, mint az elhunyt házastársának kegyeleti jogát azzal, hogy az elhalt leánykori nevét tünteti fel, nem pedig a házasságban viselt nevét, nem utal a családosi állapotára, arra a tényre, hogy férjénél volt.

A felperes javára megítélt perköltség összegével kapcsolatban utalt arra, hogy azt a 32/2003 (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján határozta meg, figyelemmel a felperes perbeli cselekményeire és a tárgyaláson való megjelenéssel szükségképpen felmerülő költségeire.

Az ítélet ellen az alperesek fellebbeztek, annak megváltoztatása, a kereset elutasítása iránt.

Az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat fenntartva előadták, hogy a társadalmi szokásoknak és általános érvényű temetkezési szokásoknak a sírfelirat megfelelt, hiszen rendkívül gyakori olyan felirat is a temetőben, amelyek röviden tartalmazzák a sírban nyugvó személyek megjelölését, így például „szüleink”, „édesanyánk”, „édesapánk”, „férjem”, „feleségem”, „gyermekem” stb. Olyan is előfordul gyakran, amely nem jelöli meg az oda temetett személyeket név szerint, hanem összefoglaló névvel kerül síremlékre a név, így például „C” család”. Ezen feliratok mindegyike összhangban van az általánosan elfogadott társadalmi szokásokkal. Ebből következően, amikor édesanyjuk leánykori nevét vésték a síremlékre, nem sértettek kegyeleti jogot.

A fellebbezési tárgyaláson előadták, hogy amennyiben a síremlékről a „B” név törlésre kerül csak az marad rajta, hogy „Édesanyánk” az még kevesebb információt tartalmaz a kívülág számára, mint a felperes által sérelmezett felirat.

A felperes csatlakozó fellebbezéssel élt, kérte, hogy az ítélet a megyei bíróság ítéletét részben változtassa meg, és az alperesek terhére megállapított perköltség összegét emelje fel.

Előadta, hogy az elsőfokú ítélet perköltségbeli rendelkezése nem fedezi a képviselettel felmerült költségeket, készkiadásokat, nem áll összhangban az ügyvédi díjakról szóló jogszabállyal.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására és az alperesek perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítélete megalapozott kegyeleti joga jogellenes korlátozásán és rosszindulatú zaklatásán túl, a feliratban a kívülág számára is az jelenik meg, hogy a néhai férjétől különváltan élt, vagy épp egyedülálló volt, „leányfejjel” szülte gyermekeit. Olyan változtatáshoz sem járulna hozzá, hogy a síremléken csak az „Édesanyánk” felirat maradjon, az még kevésbé felelne meg a társadalmi szokásoknak, még kevésbé közvetítené a kívülág számára a státuszát.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges - a felajánlott - körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés teljes körű, helyes indokolásával is az ítélet tábla maradéktalanul egyetért.

A síremlék a sírba betemetett személy emlékének a megőrzését szolgálja. Külön jogszabályi rendelkezés hiányában a síremlék létesítése a Ptk.85.§./3/ bekezdésében meghatározott jogosultak joga, illetve kötelezettsége.

Ez olyan sajátos közös jog, amelynél a törvény ugyan nem írja elő, hogy a jogosultság csak együttesen gyakorolható, de a jog gyakorlásának meg kell felelnie a társadalmi rendeltetésének és kölcsönös együttműködésre van szükség (Ptk.4.§./3/ bekezdés, 5.§./2/ bekezdés) mint ahogyan helyesen a megyei bíróság is megállapította. Az alperesek pedig nem vitásan ezt megszegték.

A fellebbezési tárgyaláson előadottakkal kapcsolatban kiemeli az ítélet tábla, hogy egy még meg nem valósult tényállásra hivatkozással nincs lehetőség az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, és e körben szintén kiemelten utal a kegyeleti jogosultak jogosultságuk gyakorlása során kifejtendő együttműködés szükségességére.

A csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatban kiemeli az ítélet tábla, hogy a felperesi jogi képviselő nem csatolt a féllel kötött az ügyvédi munkadíjról szóló megállapodást, illetőleg nem kérte kifejezetten tételes kimutatás alapján készíradásai megtérítését (32/2003 (VIII.22.) IM számú rendelet 2. § (1) bekezdés, 4.§ (1) bekezdés). Ekként - bár a megyei bíróság tévesen a meg nem határozható perértékű ügyben a rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontját hivatkozta meg - az IM rendelet 3.§ (3) bekezdése alapján a felperes részére megítélt 15.000.- Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltség mértéke törvényes, figyelemmel arra, hogy a megyei bíróság az előtte folyó perben 2 tárgyalást, mindösszesen 75 perc időtartamban tartott.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részében, annak helyes indokai alapján, (Pp.254.§ (3) bekezdés) a csatlakozó fellebbezéssel érintett részében érdemi helyessége okán (Pp.253. § (2) bekezdés) helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban döntőrészt pervesztes alperesek a Pp.81. § (1) bekezdése alapján kötelesek a nagyobbbrészt pernyertes felperesnek a

32/2003 (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (1) bekezdése, (3) bekezdése, és (5) bekezdése szerint megállapított jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére.

Győr, 2008. június 12. napján

Dr. Ábrahám Éva sk..

Lezsák József sk..

Vass Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró